

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.325 van 22 februari 2017
in de zaak A. 221.265/XIV-37.301**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 20 januari 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 180.018 van 22 december 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 januari 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De grief van verzoeker wordt in punt 3.2.2. van het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze beantwoord zodat voldaan is aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het enige middel is in die mate ongegrond.

2. Naar luid van artikel 42^{quater}, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet moet bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening worden gehouden met de “duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”. In het bestreden arrest wordt vastgesteld dat de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing betrekking heeft op de duur van verzoekers verblijf in België, zijn banden met het land van oorsprong, zijn medische situatie, de evolutie van zijn gezinssituatie en zijn economische situatie. Volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt uit de motieven dat werd beoordeeld of de aangevoerde humanitaire situatie en omstandigheden zich niet verzetten tegen een beëindiging van verzoekers verblijf in België. Het blijkt niet dat de verwerende partij in de aanvankelijk bestreden beslissing geen oog had voor het geheel van de aangevoerde omstandigheden en documenten. Tot slot stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat geen rekening kon worden gehouden met elementen die voor het eerst in het beroep tot nietigverklaring worden aangevoerd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft aldus alle in artikel 42^{quater}, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet opgesomde elementen in zijn beoordeling van de wettigheid van de aanvankelijk bestreden beslissing en verzoeker toont wat dat betreft geen schending van die bepaling aan. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de concrete inhoud van de aanvankelijk bestreden beslissing van oordeel is dat wel degelijk rekening werd gehouden met “het geheel van de aangehaalde omstandigheden”. Het enige middel is in die mate ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams